

O MEDALIE-PREMIU NECUNOSCUȚĂ A ARHITECTULUI ION MINCU

Katiușa Pârvan* și Tudor Alexandru Martin**

Abstract

The purpose of this article is to present a silver medal awarded to Ion Mincu, the founder of the Romanian School of Architecture, by the French Central Society of Architects, during his studies at the *Ecole National des Beaux Arts*.

Key words: Architecture, medal, Ion Mincu.

Se știe că unul din viitorii întemeietori ai Școlii de arhitectură autohtonă s-a scolarit în Franța, unde a urmat cursurile Școlii de Arte Frumoase de la Paris. Din depozitul Sucursalei Municipiului București a Băncii Naționale a României făcea parte o medalie dedicată marelui arhitect Ion Mincu, în Franța, retrocedată Facultății de Arhitectură din București. Medalia se prezintă astfel:

Av. Legendă circulară între c.l.e. și c.p.i. SOCIETE • CENTRALE • DES • ARCHITECTES ☉ FONDEE • LE • 27 • MAI • 1843 ☉. Central legendă pe șapte rânduri */• A •/• JEAN • MINCOU •/• ELEVE • DEL' • ECOLE •/• NATIONALE • DES • BEAUX • ARTS •/• ___ • ___/• PRIX • FONDE •/• PAR • LA • SOCIETE •/• MDCCCLXXXIII •/☉ ram de măslin.

Rv. În c.l.e. și c.p.i. o alegorie – Arhitectura, șezând la o masă pe care este un opaiț aprins, așezată pe un tron. Pe marginea mesei inscripția în greacă ΚΑΛΟΚΑΤΑΘΩΣ. Ține în mâna stângă un Compas și în mâna dreaptă un pedestal pe care sunt trei Muze ce țin în mâini diferite unelte de zidărie. Sub tron se află un Echer și o Mistrice. În fața tronului este un ram înflorit răsucit iar în spate un ram/grupaj de spic și fructe. În exergă legendă pe trei rânduri: • LE • BEAULE • VRAI • LUTILE •/DE • A • OUDINE • SCULP •/CONSTANT • DUECUX • ARCH •

Piesa este din argint, având 68 mm și 151,15 g și prezintă o tentativă de perforare. Marginea este ușor încercată și lovită.

Ion Mincu s-a născut în 1852 la Focșani și a urmat liceul Matei Basarab din București. Tot în capitală a absolvit și Școala de Poduri și Șosele, în 1877, plecând la Paris cu o bursă de stat. Acolo a urmat Școala de Arte Frumoase (vezi medalia noastră), care i-a acordat diferite premii și medalii. Printre medaliile obținute în Franța se numără și Premiul Societății Centrale a Arhitecților. În 1883 obține călătorii în Spania, Grecia, Italia, iar la revenirea în țară, cu gust deosebit pentru arhitectură, începe să studieze vechile principii de compoziție și ornamentică românească. După aproape o jumătate de veac pune bazele unui curent care avea la bază un stil propriu național.

A înființat și condus Societatea Arhitecților Români. În 1894 a fost numit profesor la Școala de Arhitectură creând un stil românesc. Este cel mai renumit reprezentant al stilului național în arhitectura românească. A fost ales deputat în 1895.

* Muzeul Național de Istorie a României. E-mail: katiusa_parvan@yahoo.com.

** Muzeul Național de Istorie a României. E-mail: green_yuri_13@yahoo.com.

Printre lucrările sale se numără Palatul de Justiție, Casele Monteoru și Vernescu, Școala Centrală, mormântul Ghica Cantacuzino de la Belu, Bufetul de la Șosea, restaurarea Bisericii Stavropoleos (toate în București), Palatul Băncii Comerciale din Craiova, Palatul Administrativ din Galați, interiorul Bisericii de la Valea Călugărească, mobilierul Catedralei din Constanța etc (Predescu 1999 553).

Explicația figurilor

1. Aversul medaliei acordate de Societatea Centrală a Arhitecților din Franța lui Ion Mincu, în timpul stagiului de pregătire de la Școala de Arte Frumoase.
2. Reversul medaliei acordate de Societatea Centrală a Arhitecților din Franța lui Ion Mincu, în timpul stagiului de pregătire de la Școala de Arte Frumoase.

Bibliografie

Predescu 1999 – Lucian Predescu, 1999, *Enciclopedia României. Cugetarea. Material românesc. Oameni și înfăptuiri*, Ediție anastatică.

Planşa

